

CO JSME ZAŽILI

K největším zážitkům našich žáků jistě patří podzimní návštěva Londýna. Přečtěte si o jejich cestování více!

ČTĚTE NA STRANĚ 4

ROZHOVOR S MICHALEM ŠERÝM

Chcete lépe poznat nového pana ředitele? Máte možnost v našem exkluzivním rozhovoru!

ČTĚTE NA STRANĚ 12

ČÍSLO 1/2025-2026 | LISTOPAD 2025

MYŠKOLÁK

ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY
A MATEŘSKÉ ŠKOLY MYSLIBOŘICE

POTĚŠÍ 😊 POBAVÍ
POUČÍ

OBSAH ČÍSLA:

☂ SLOVO NA ÚVOD	☂ NA SLOVÍČKO S...
☂ CO JSME ZAŽILI	☂ KUTIL MYŠKOLÁK
☂ PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ	☂ MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY
☂ CESTY S GLÓBUSEM	☂ KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

s listopadovými dny přichází také nové vydání našeho školního časopisu *Myškolák*. Nacházíme se na konci 1. čtvrtletí školního roku 2025/2026, tudíž bilancujeme, co se nám povedlo, co méně a zároveň se díváme dopředu – na to, co nového se naučíme, a také na spoustu akcí, které nás ještě čekají. Podzimní dny ve škole ožívují projekty, soutěže i společné akce, které

nám připomínají, že i uprostřed sychravého počasí se tu pořád něco děje.

V tomto vydání se Vám představuje mírně pozměněný redaktorský tým, který přináší nové nápady i čerstvý pohled na dění ve škole. Všichni redaktori Vám opět nabízejí svoji rozmanitou tvorbu.

Těšit se můžete na ohlédnutí za podzimními aktivitami, rozhovor s panem ředitelem

i novinky ze školních lavic.

Užijte si nadcházející dny a ať se Vám daří nejen v závěru 1. čtvrtletí!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKTORSKÝ TÝM

Barbora Potůčková, 6. ročník
Jsem ráda, že jsme se takto umístili.

David Němeček, 6. ročník
Moc to pro mě znamená a jsem moc rád za 3. místo.

Valentýna Komínková, 7. ročník
Mám radost a motivuje mě to do další práce.

Adéla Mrňová, 7. ročník
Jsem nadšená, že jsme se umístili na 3. místě.

Lucie Svobodová, 8. ročník
Jsem ráda za toto umístění.

**Co pro tebe znamená úspěch v soutěži
Školní časopis roku 2025 –
konkrétně 3. místo Myškoláka
v Kraji Vysočina?**

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU
KRAJ VYSOČINA

**DIPLOM
3. MÍSTO**

Kategorie: 1. a 2. stupeň

MYŠKOLÁK

Pelhřimov, 2025

Markéta Procházková, 8. ročník
Nic moc to pro mě neznamená, ale jsem ráda, že jsme se takto umístili.

Vojtěch Mrnušík, 9. ročník
Jsem rád a doufám, že to bude jen lepší.

Taťána Svobodová, 9. ročník
Jsme prostě dobří!

David Šeiner, 9. ročník
Jsem velmi překvapen z tohoto velkého úspěchu a doufám, že to příště bude 1. místo!

CO JSME ZAŽILI

Hosté z ptačí říše - dravci ve škole

V úterý 2. září 2025 se děti z mateřské školky a žáci 1. - 5. ročníku zúčastnili poutavé ukázky dravců.

Celý program připravil sokolník Petr Oubrychta. Žáci se dozvěděli zajímavosti z jejich života, zblížka si prohlédli např. sovu pálenou, a dokonce měli jedinečnou možnost vzít si některé dravce přímo na ruku. Setkání s přírodou naživo v nich probudilo velký zájem a nadšení.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Cesta do Žďáru nad Sázavou

V pondělí 15. září 2025 se žáci 3. a 4. ročníku vydali na exkurzi do Žďáru nad Sázavou.

Nejprve navštívili sklárnu v Karlově, kde měli možnost vidět výrobu skla a také si namalovat vlastní sklíčko. Dále jejich cesta vedla k poutnímu kostelu na Zelené hoře. Zde byli seznámeni s historií kostela i místního okolí. Na závěr exkurze nechyběla sladká tečka - návštěva místní cukrárny.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Za hranice učebnic - naši žáci v ulicích Londýna

Ve dnech 28. září - 2. října 2025 si naši žáci užili jazykový poznávací pobyt v Londýně.

Poté, co jejich letadlo úspěšně přistálo na londýnském letišti Stansted, zamířili nejprve na Oxford Street. Zde poznávali muzea, univerzitní koleje a také filmová místa známá z Harryho Pottera. Další zážitky a dobrodružství na sebe nenechaly dlouho čekat - zastávka v Covered Market, kde to vonělo tradicí, plavba na pramicích po univerzitním kampusu, procházka v Hyde Parku a kolem Tower of London a Tower Bridge. Obdivovali také divadlo Globe, London Eye, ikonický Big Ben a mnoho dalších krásných zákoutí města. Nemohli vynechat ani návštěvu malebného lázeňského městečka

Brighton. Zde si mimo jiné prohlédli nejstarší akvárium

na světě. Během pobytu si také dopřáli odpočinek na pláži,

pohled na impozantní křídové útesy a kouzelný západ slunce nad mořem. Poslední londýnský den byl pomyslnou třesničkou na dortu. Návštěva slavného muzea voskových figurín Madame Tussauds, kde se „potkali s mnoha celebritami“, je opravdu nadsada. S Londýnem se rozloučili ve velkém stylu - před Buckinghamským palácem.

Během celého pobytu se žáci zdárně přepravovali londýnským metrem a zvládli všechny přesuny bez problémů. Také anglické počasí jim přálo - většinou bylo slunečno, což je v Anglii malý zázrak!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Devátáci v roli ošetřovatelů

V úterý 30. září 2025 se naši devátáci vydali do myslibořické Diakonie, kde se během besedy seznámili s náročnou, ale velmi důležitou prací v oblasti ošetrovatelské péče.

Měli možnost vyzkoušet si manipulaci s nejrůznějšími pomůckami, které pečovatelé denně používají - od invalidních vozíků po zvedací zařízení. Pro mnohé devátáky to byl první hlubší pohled do světa, ve kterém každé malé gesto pomoci může znamenat opravdu mnoho.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Pohodlí nade vše - Pyžamový den

V pátek 31. října 2025 jsme se oblékli do pyžam - školní parlament totiž vyhlásil Pyžamový den!

Celá škola se proměnila v místo plné pohodlí a smíchu - chodby zaplnily bačkůrky, župany, plyšáci a kreativní pyžama všech barev a vzorů. Na každém kroku panovala uvolněná a přátelská nálada. Pozadu nezůstali ani naši prvňáčci - užili si hodinu tělocviku v pyžamu a moc je to bavilo!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Bráfova akademie Třebíč nám představila svoji roadshow

Na začátku listopadu se třída deváťáků proměnila v roadshow!

Navštívili nás zástupci Bráfovy akademie Třebíč, kteří deváťákům prostřednictvím

workshopů představili svoji školu a pestrout nabídku svých oborů. Byly mezi nimi také dvě bývalé žákyně naší školy, které jsme moc rádi opět viděli. Žáci si mohli na vlastní kůži vyzkoušet různé aktivity -

namíchat si koktejl, nechat si upravit vlasy, vyřezat si ovoce a další. Do všech činností se pouštěli s chutí a nadšením. Jen se podívejte, jak jim to šlo!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Školní pódium patřilo zpěvákům Zlatého kosa

V pátek 7. listopadu 2025 proběhla na naší škole tradiční pěvecká soutěž Zlatý kos.

Letošní ročník této soutěže opět potvrdil, že na naší škole máme spoustu šikovných a muzikálních žáků. Celkem se zúčastnilo úžasných 43 zpěváků a zpěvaček. Velkou podporu měli také ze strany rodičů, kteří přišli své děti do školy povzbudit. Společně jsme si užili odpoledne plné talentu, odvahy a skvělých výkonů.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

1. kategorie (dětí z MŠ)

Ročník	Jméno a příjmení	Název písně	Hodnocení
MŠ	Stejskalová Markéta	Okolo Hradce	1. místo
MŠ	Hlouchová Veronika	Strašáci, bubáci	2. místo
MŠ	Iranová Kateřina	Šla Nanynka do zeli	3. místo
2. kategorie (žáci 1. – 2. ročníku ZŠ)			
2.	Stejskalová Karolína	Mésíce	1. místo
1.	Miksche Torry	Na tisíce mil	1. místo
2.	Feriová Vanessa	Jaro, léto	2. místo
2.	Brustmannová Tereza	Černé oči, jděte spát	3. místo

3. kategorie (žáci 3. – 5. ročníku ZŠ)

5.	Šeinerová Nicol	Dnes mám rande se svým mestom	1. místo
5.	Šimová Natálie	Beskyde, Beskyde	1. místo
3.	Vedral Jakub	Malý bobr	2. místo
4.	Didiová Adriana	Vím jedno návrší	2. místo
5.	Florián Tobias	Tři kříže	3. místo
4.	Matějková Tereza	Statistika	3. místo

4. kategorie (žáci 6. – 8. ročníku ZŠ)

8.	Procházková Markéta	Jak silná mám tu stát	1. místo
8.	Svobodová Lucie	Spomal	1. místo
8.	Matyáš Mares	Naše cesty	1. místo
8.	Hlavníčková Lucie	Schody do nebe	2. místo
7.	Mrňová Adéla	Měls mě vůbec rád	3. místo
7.	Žáková Barbora	Statistika	3. místo

Konverzační chvíle v angličtině

V polovině listopadu jsme u nás ve škole přivítali studenty Gymnázia a SOŠ Moravské Budějovice.

Studenti našim devátákům nejprve představili možnosti dalšího studia na jejich škole. Následně dvě hodiny věnovali konverzaci v angličtině, přičemž se k nim připojili také osmáci. Začalo se aktivitou Speed dating - různě sestavené skupiny žáků diskutovaly různá zadaná témata (např. Kdybych mohl něco vynalézt, bylo by to..., Můj nejšťastnější/nejtrápnější okamžik v životě je...). Součástí konverzace byl také hudební kvíz s písněmi v angličtině.

Konverzační chvíle přinesly žákům opět skvělou příležitost procvičit si daný jazyk v praxi. Spolupracovali v týmu, komunikovali mezi sebou a učili se reagovat v běžných situacích.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Státní svátek - 17. listopad - očima naší školy

foto: Zdroj: edu.ceskatelevize.cz

Ráno 18. listopadu 2025 začalo u nás ve škole netradičně. Celá škola - žáci i zaměstnanci - se sešla ve výstavním sále, kde jsme si společně připomněli, proč slavíme 17. listopad.

Mluvili jsme o jeho významu, vyslechli si státní hymnu

a nechybělo ani symbolické zacinkání klíči. Naše dvě redaktorky, Markéta Procházková a Lucie Svobodová z 8. ročníku, společně zazpívaly dojemnou Modlitbu pro Martu. Takové vzácné chvíle pomáhají našim žákům lépe porozumět hodnotám demokracie

a uvědomit si, proč je důležité si jich vážit a chránit je.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Za poznáním Brna (vypravování)

Osnova:

1. Cesta vlakem do Brna
2. Brněnské památky a divadlo
3. VIDA centrum
4. Poslední zastávka

V úterý 7. října 2025 jsme se vydali se třídou do Brna. Jela s námi paní učitelka Kosová a paní učitelka Míčová. Kolem osmé hodiny jsme měli sraz na vlakovém nádraží v Třebíči, jelikož jsme do Brna jeli vlakem. Po příjezdu do Brna jsme došli ke sjednanému hostelu, kde jsme později přespali. Odložili jsme si tam naše zavazadla a šli jsme se projít do města.

Quijote. Jakmile jsme byli nachystaní, vydali jsme se na cestu do divadla. Vnitřní prostory divadla byly pěkné. Nejprve jsme si před vstupem do hlediště vyslechli dramatický úvod, následovalo usazení do křesílek a balet pozvolna začal. Během představení byly 3 zhruba 10minutové přestávky a celé představení trvalo přibližně 2 hodiny. Po krásném baletním představení jsme se vrátili zpět na hostel, tam jsme přespali a ráno jsme se již chystali k odchodu.

Opět jsme si na hostelu nechali sbalené kufry a vydali jsme se do VIDA centra. Nejprve jsme

se vrhli na jednotlivé vědecké atrakce, které jsme si procházeli samostatně, a později jsme se zúčastnili programu s názvem „Pod tlakem“, kde nám přednášející ukazovali různé pokusy s tlakem.

Naším posledním brněnským cílem byla Galerie Vaňkovka. Zde jsme měli 2 hodiny na to, abychom si ji prošli. Mohli jsme si zajít do nejruznějších obchůdků, kde jsme si nakoupili podle svého výběru. Čas strávený ve Vaňkovce se naplnil,

a tak jsme se vrátili do hostelu. Poté, co jsme si v hostelu vyzvedli naše zavazadla, šli jsme na vlakové nádraží, odkud jsme vlakem odjeli zpět domů. V Brně se nám moc líbilo a společnou třídní exkurzi jsme si velmi užili. Už nyní se těšíme na devátáckou exkurzi do našeho hlavního města.

(Markéta Procházková a Lucie Svobodová, obě 8. ročník)

Exkurze do Prahy

(vypravování)

Osnova:

1. Exkurze do Prahy
2. Divadlo
3. Dojmy

V úterý 21. října 2025 jsem jela se třídou na exkurzi do našeho hlavního města, Prahy. Sraz byl v 6:50 hod. na autobusovém nádraží v Moravských Budějovicích. Na tuto exkurzi jsem jela s paní učitelkou Míčovou a paní učitelkou Kosovou. Po příjezdu do Prahy jsme si odnesli zavazadla na ubytování a šli se podívat na Pražský hrad. Poté jsem se se svou třídou vydala do Muzea fantastických iluzí. Po prohlídce muzea jsme se přesunuli na naše ubytování a začali se připravovat do divadla.

Po přípravách jsme tedy šli do divadla. Nejlepší hláška při přípravách byla: „Holky, já nestíhám!“ Šli jsme do Divadla

na Vinohradech. Šla jsem s kamarádkami a zažila spoustu legrace. Vtipná byla naše chůze se spolužačkami v podpatcích, kdy jsme si myslely, že každou chvíli spadneme. Představení, na kterém jsem byla, se jmenovalo *Past na myši* od Agathy Christie. Divadelní představení trvalo asi 3 hodiny, ale uteklo to strašně rychle. Po divadle jsem šla s kamarádkami zase na naše ubytování a pomalu jsem se začala odličovat a připravovat ke spánku.

Celou exkurzi jsem si strašně moc užila, hlavně jsem ji strávila s dobrými lidmi. Na vzpomínky z této exkurze nikdy nezapomenu. Samozřejmě to nebylo jen o kamarádech, ale i o kultuře, která byla taky zajímavá. Zase jsem viděla něco nového a zajímavého. Také se mi líbilo divadelní představení,

kteří bylo zábavné, ale i napínavé. Nakonec bych řekla, že nás tato exkurze jako třídu hodně spojila.

(Eliška Hudečková, 9. ročník)

Zážitky, které se nezapomínají (vypravování)

Osnova:

1. Představení exkurze
2. Příprava do divadla
3. Co mi utkvělo v hlavě

Dne 21. 10. 2025 nás, jako 9. třídu, čekala exkurze do Prahy. Jeli jsme z autobusového nádraží v Moravských Budějovicích. Cesta trvala přibližně 3 hodiny. Po většinu cesty jsme mlčeli, dokonce si myslím, že jsem na chvíli usnula. Za pedagogický dohled s námi jely paní učitelka Míčová (naše třídní učitelka) a paní učitelka Kosová.

Co se mi líbilo nejvíce, to byla divadelní hra *Past na myši*, na kterou jsme vyrazili do Divadla na Vinohradech. Ještě než jsme vyrazili, tak se stal z našeho pokoje módní salón. Holky se nalíčily a já jim pomohla udělat vlasy pomocí

kulmy. Já na líčení moc nejsem, vlasy jsem si jen rozčesala, a tak jsem byla za chvíli hotová. Jednou padla věta: „Holky, my

nestíháme!“ Holky začaly panikařit a já jsem z nich byla trochu ve stresu. Nakonec jsme vše stihly. Po přesunu do divadla

jsem se přezula z tenisek do lodiček. Divadelní hra mě hodně zaujala. Nejméně, co jsem čekala, bylo, že se na začátku divadelní hry vedle mě otevřely dveře a někdo začal křičet a pískat na píšťalku. Až chvíli poté jsem pochopila, že to bylo součástí divadelní hry. Celkový dojem z divadla byl super.

Exkurze se mi moc líbila. Zjistila jsem, že divadlo není zas tak špatné, jak jsem si myslela. Na pokoji byla legrace, i když holky večer dělaly blbosti. Z exkurze jsem si dovezla pěknou rýmu a začínající kašel. Alespoň vím, že nemám podceňovat počasí.

(Helena Fukalová, 9. ročník)

Cesta do hlavního města ČR (vypravování)

Osnova:

1. Exkurze
2. Karlův most
3. Spravování postele

Naše exkurze se odehrála 21. - 22. října 2025. Ráno jsme se všichni sešli na zastávce v Moravských Budějovicích. Autobusem se jelo asi dvě a půl hodiny. Po příjezdu do Prahy

jsme šli ihned na hotel odložit si zavazadla. Na hotelu jsme chvíli zůstali, ale do pokojů se zatím nešlo.

Po odchodu z hotelu jsme společně vyrazili na různé památky. Navštívili jsme třeba Václavské náměstí a Kalův most. Na Karlově mostě hledali David a Vojta lidi bez domova.

Chtěli jim darovat nějaké drobné. Nakonec našli asi tři nebo čtyři bezdomovce. Potom jsme se vydali do Muzea fantastických iluzí.

Večer se na pokoji rozjela zábava. Jelikož tam bylo málo místa, tak Matyáš řekl: „Složte tu postel.“ Když jsme zkusili postel zpátky složit, tak se

zjistilo, že nevíme, jak se zajišťuje. Naštěstí jsme na to přišli a v pořádku ji opět složili. Druhý den se šlo i na další pražské památky a k večeru jsme se vraceli zpátky do Moravských Budějovic.

(Matěj Kurtin, 9. ročník)

Zábavná výprava do Prahy (vypravování)

Osnova:

1. Příjezd do Prahy
2. Zábavná cesta do divadla
3. Loučení s Prahou

Dne 21.10. 2025 jsme se brzy ráno vydali se třídou na exkurzi do Prahy. Celá exkurze začala na autobusovém nádraží v Moravských Budějovicích, odkud jsme jeli autobusem až na pražské nádraží Florenc. Z nádraží jsme se přesunuli na naše ubytování, kde jsme si odložili svá zavazadla, a vydali se na velmi pěknou poznávací procházku po Praze. Po cestě jsme viděli plno významných památek, jako je např. Karlův most nebo Pražský hrad. Cestou zpět jsme zavítali do hotelu, kde jsme měli dostatek času na vybalení a přípravu do divadla.

V našem programu jsme měli naplánované divadlo, konkrétně divadelní hru *Past na myši*. Divadlo se nacházelo na Vinohradech, kam jsme museli přijít po svých, ale cestou tam jsme využili metro. Pro většinu z nás to byl zážitek, protože jsme metrem jeli poprvé. Zbývající cesta do divadla už byla krátká, a to jsme s holkami byly rády, protože jsme si vzaly boty na vyšším podpatku. Stěžovat jsme si však nemohly, protože to byla naše volba, za kterou jsem tedy nebyla ráda a později jsem tohoto rozhodnutí litovala. Po divadelní hře jsme všichni byli trochu unavení, ale mně se vystoupení líbilo. Pak teprve začala jízda, tedy myslím cestu zpět. Naše nohy trpěly, šli jsme tak půl hodiny na naše ubytování.

Druhý den byl velmi dobrý, ale spíše turistický, protože nás čekala cesta do Národního muzea. V Národním muzeu jsme strávili plno času a mám v paměti plno vzpomínek, jak hezkých, tak i vtipných. Myslím si, že exkurze se povedla a budu na ni dlouho vzpomínat, jak v dobrém, tak i ve zlém – kvůli mé chybě s podpatky.

(Nikola Doláková, 9. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Bulharsko - Perla Balkánu

Milí čtenáři, vydejte se s námi do Bulharska - fascinující země na jihovýchodě Evropy, která dokáže zaujmout každého.

Bulharsko je druhou nejbohatší zemí na přírodní minerální prameny v Evropě, hned za Islandem. Je to jedna z mála zemí, které vás dokážou překvapit nejen krásnou přírodou, ale i vzácnými druhy zvířat a rostlin.

Základní údaje

Hlavní město: Sofie
Rozloha: 110 994 km²
Počet obyvatel: 6 445 481
Prezident: Rumen Radev
Jazyk: bulharština

Přírodní podmínky

Bulharsko se nachází na jihovýchodě Balkánského poloostrova - s turisticky vyhledávanými letovisky na pobřeží Černého moře. Hlavním lákadlem je právě pobřeží s velkými písčitými plážemi a čistým mořem. Podnebí je mírné kontinentální, na pobřeží moře středomořské.

Historie

Nejstarším známým kmenem na území Bulharska byli Thrákové (12. století př. n. l.). V 6. století n. l. sem přišli první Slované, v 7. století n. l. je následovali kočovní Protobulhaři. Jejich vůdce, chán Asparuch, založil roku 681 první bulharský stát. Roku 1396 bylo Bulharsko dobyto Osmanskou

foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

říší, která ovládala Balkán dalších pět století. Roku 1878 vzniklo Bulharské knížectví, roku 1908 vyhlásil kníže Ferdinand nezávislost na Osmanské říši a přijal titul cara. V roce 1947 se Bulharsko stalo součástí socialistického bloku, v roce 2007 se stalo členem Evropské unie.

Obyvatelé

Většina obyvatel žije v okolí hlavního města Sofie nebo v přímořských oblastech. Národní mentalita odpovídá jihovýchodní části Evropy. Bulhaři jsou spíše horkokrevní a velmi rádi se druží. Velmi často se setkáváte s ležérními postoji a obecnou improvizací. Bulhaři tvoří téměř 90 % populace. Ostatní menšiny

představují Turci, Arméni a Romové. Bulhaři se ve velkém množství stěhují za lepší práci do zemí západní Evropy, a tak se země vylidňuje nejrychlejším tempem ze všech států Evropské unie.

Bulharská kuchyně

Místní kuchyně je vynikající. Základem je šopský salát, grilované maso a měkký bílý sýr sirene. Skvělé je také slaný koláč banica a dušené maso se zeleninou zvané kavarma. Národním nápojem je pálenka rakija.

Kultura

Bulharskou kulturu poznáte nejlépe z památek, folklóru a tradic. Některé bulharské zvyky registruje UNESCO jako

nehmotné kulturní světové dědictví - např. rituál nestinarstvo s tancem po žhavém uhlí. Bulharskými kulturními skvosty jsou pravoslavné kláštery, ve kterých se během osmanské nadvlády udržovala gramotnost i náboženství. Probíhá zde folklórní festival Zlatý rebeck, lidový Festival růží v Kazanlaku či hudební festival Madara. V Bulharsku se pro souhlas kývá hlavou ze strany na stranu (jako naše „ne“) a pro nesouhlas se kýve nahoru a dolů (jako naše „ano“). Může to být matoucí, ale celkem rychle si zvyknete.

Turismus

Bulharsko je velmi rozmanitá a krásná země. V létě lze strávit dovolenou u moře ve vyhledávaných letoviscích jako jsou Sozopol, Zlaté písky, Albena, Burgas a Varna. V zimě lze lyžovat v horských centrech - Bansko v pohoří Pirin nebo Pamporovo v pohoří Rodopy. Turistická infrastruktura je v Bulharsku, zejména v přímořských letoviscích a velkých městech, velmi rozvinutá a s kompletní nabídkou všech služeb.

(Barbora Potůčková, 6. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: fresh.iprima.cz

foto: Zdroj: mahalo.cz

foto: Zdroj: istockphoto.com

NA SLOVÍČKO S... PANEM ŘEDITELEM MICHALEM ŠERÝM

Tento rozhovor s panem ředitelem se uskutečnil na konci května tohoto roku, tedy v době, kdy měl téměř za sebou první školní rok v nové funkci ředitele. Co na sebe prozradil? Jak zhodnotil svoje „ředitelování“? Pojďte se začíst a zjistíte to.

Proč jste se rozhodl stát ředitelem?

Kandidovat na funkci ředitele jsem se rozhodl, protože na této škole působím přes 20 let. Školu mám rád i lidi, kteří tady se mnou pracují. Všechno tohle bylo výborné, ty vztahy, a vzhledem k tomu, že jsem míval takovéto ambice už dřív, mimochodem jsem třeba kandidoval na ředitele už i s bývalou paní ředitelkou před těmi 22 lety, tak i za podpory kolegů tady ve sboru jsem se rozhodl, že to zkusím. Životní období, které v téhle fázi mám, mi napomohlo, protože moji kluci už jsou velcí a už jsou ve věku, kdy už nepotřebují takovou péči. Takže mám dostatek času, proto jsem šel do konkurzu na ředitele.

Kdy přišla ta chvíle, že jste se rozhodl stát se ředitelem?

Ta chvíle přišla v tom okamžiku, kdy jsme věděli, že tady bude vypsaný konkurz na ředitele. Paní ředitelka Davidová vlastně ve funkci končila, takže v okamžiku, kdy je vypsaný konkurz, tak se můžou kandidáti hlásit. My jsme věděli dopředu nějaký čas, že bude vypsaný konkurz, takže jsem o tom přemýšlel a na základě podpory kolegů a zvažení všech pro a proti jsem se přihlásil do konkurzu. Takže to rozhodnutí přišlo někdy na podzim roku 2024.

Je těžké být ředitelem?

Tak ředitelská funkce, podle toho, co jsem mohl vyzkoušet, tak je to tak, že jste někdy nahoře a pak zase dole, bojujete s papírama, bojujete vlastně s tím, že ředitel musí rozumět pracovní právním vztahům, musí rozumět pedagogickému procesu a musí rozumět trochu i financím. Takže řekl bych, že za mě ta oblast pedagogického procesu – tam bych řekl, že tu praxi jsem měl dlouhou, ale pracovní právní vztahy, finance a celkové management, tak to jsou pro mě nové věci. Takže v tomto se vzdělávám, baví mě

to, protože to jsou nové životní výzvy, i když se někdy cítíte dole, protože je to časově velmi náročné. Není to tak, že byste končili třeba kolem druhé hodiny, ale většinou pracujete daleko déle. Musíte vlastně vyřizovat korespondence, komunikovat se všemi, kteří vám něco sdělují, řešit věci, co jsou potřeba, jako jsou například opravy tady ve škole atd. Takže časově je to velmi náročná záležitost, ale když se něco daří, tak z toho máte potom skvělý pocit, a hlavně vás naplňuje to, když vidíte, že kolegové dobře učí a že žáci jsou ve škole spokojeni.

Vnímáte nějaké velké změny oproti tomu, když jste byl učitelem?

Tak velké změny samozřejmě vnímám, protože jako učitel vidíte věci jinak. Z pozice ředitele je to zase opačný pohled. Je to tak, že když jsem jako učitel vnímal nějakou situaci určitým způsobem, tak jako ředitel ji zase vidím z hlediska té zodpovědnosti, protože ředitel má zodpovědnost

za všechno, co se v té škole děje, a už musíte zvažovat jednotlivé pro a proti.

Které předměty stále učíte?

Tak učím chemii, protože ji mám vystudovanou, nikdo jiný z kolegů ji vystudovanou nemá, k tomu tam mám svět práce, ve kterém tradičně tvoříme ty domky, což mě baví, protože je to takové propojení matematiky, rukodělných prací a výtvarky, takže mi to přijde jako takový komplexní projekt a je to hrozně fajn. V této chvíli mi tam ještě přibyla angličtina, vlastně za kolegyni, která je nemocná, takže ještě k tomu mám angličtinu v 7. ročníku.

Co byste nikdy nechtěl učit?

Tak za tu dobu, co učím, tak jsem učil hodně předmětů – od fyziky a informatiky přes angličtinu, chemii, přírodopis, svět práce, výtvarku atd. V čem bych se asi úplně necítil, tak to je český jazyk. Tam si myslím, že by to pro mě úplně nebylo, protože jsem spíše přírodovědně zaměřený.

Co chcete pro školu udělat nového?

Tak my samozřejmě chceme posouvat školu dál, chceme navázat na úspěšné období předchozí paní ředitelky. Chtěli bychom vlastně dál posunout výuku v přírodní učebně, zařídili jsme venkovní třídu, takže bychom chtěli, aby se tam učilo. Budeme tam mít venkovní tabuli a bude tam také dataprojektor. Bude tam probíhat korektní výuka, která bude navazovat na tu naši přírodní učebnu, takže budeme využívat naši přírodní učebnu přímo ve výuce jednotlivých předmětů a do budoucna, to je takový plán, bychom tady chtěli udělat i školící centrum pro pedagogy z ostatních škol, aby viděli, že se v přírodní učebně nemusí jenom relaxovat, ale že se tam dají učit i odborné předměty. Z dalších vizí, které tady ve škole chceme realizovat, je snaha posílit digitální a interaktivní panely, to je naše další priorita, a samozřejmě udržet kvalitu jazyků, což si myslíme, že je pro dnešní dobu to nejdůležitější. Zároveň chceme děti vést k tomu, aby uměly různé manuální práce, což se nám v přírodní učebně taky daří, a ještě bych doplnil zaměření na polytechnickou výuku, což jsou třeba ty naše domečky, které tady děláme ve světě práce, nebo je to třeba práce se stavebnicemi. Naše škola je velmi aktivní, co se týče zahraničních výjezdů, tak to bychom chtěli také zachovat – příští rok se pojedou lyžovat do Rakouska. Mělo by se letět do Anglie a pojedou se i do Chorvatska. Další věcí, kterou se naše škola pyšní v tom slova smyslu, že v jiných školách se to třeba nedělá, tak jsou akce pro veřejnost – například Školní bál, to je velmi úspěšná akce, kde vlastně uvádíme devátáky do života, potom Vánoční těšení, kdy máme ve škole koncert, přijdou rodiče a máme prodejní výstavku. Děti se zapojují a všechny ty akce, které tady máme, tak bychom se je pokusili nějakým způsobem pro veřejnost zachovat, i když je to dost časově náročné pro všechny kolegy. Zároveň chceme zachovat i ty praktické akce, ty výjezdy, které dětem hodně dávají, když poznávají nové země atd.

Kde ve škole se cítíte nejlépe?

Tak rozhodně se nejlépe necítím v ředitelně, protože mně přijde taková velká ta místnost a je tady hrozná zima, konkrétně v jednom rohu, kde mám nohy, tak tam bývá v zimě třeba 12 stupňů. Když hodně mrzne, tak je ten roh studený. Takže v té ředitelně si ještě zatím zvykám, ale není to tedy místo, kde se cítím nejlépe. Nejlépe se cítím asi mezi lidmi, mezi dětmi – třeba dneska jsme seděli, byl jeden z prvních krásných jarních dní, a tak jsme si vypili kávu v přírodní učebně. Musím říct, že tam se cítím opravdu dobře.

Je pro vás těžké zahajovat různé školní akce?

Zahajování akcí je pro mě výzvou, jsem zvyklý mluvit, občas jsem třeba i moderoval různé akce, takže s mluvením problém nemám, ale samozřejmě každá akce je výzva a v podstatě se snažíte v krátké době, abyste lidi nenudili, říct jenom to podstatné, takže je vždycky potřeba si shrnout to, co člověk bude říkat. To zahájení je vždycky o tom, abyste těm lidem vlastně sdělili něco pozitivního, co souvisí s tou akcí, a uvedli tu akci samotnou. Takže je důležité nebyť v projevu líný a dlouhý, abyste nenudili ty lidi, co ten váš úvod poslouchají.

Máte pořád stejně časů na vaše koníčky a zájmy, jako jste měl předtím, než jste se stal ředitelem?

Čas je samozřejmě méně, hlavně během týdne a zatím to nemám tak nastavené, že by se mi podařilo chodit domů v pravidelný čas, v nějakou běžnou dobu, to znamená třeba do čtyř hodin. Většinou potom ještě něco řeším doma, ale věřím tomu, že se tahle situace bude postupně zlepšovat, že se to tak nějak ustálí na ten běžný čas, kdy to bude vyrovnané a já budu mít čas doma také něco dělat, ale jak už jsem říkal, je to pro mě vhodné období, synové už jsou větší, takže s tímhle tím doma nebojuji. Obdivuji ty, co dělají ředitele a mají malé děti. V podstatě o víkendu se snažím alespoň v sobotu relaxovat, to znamená, že si vypnu všechny notifikace, mobil, nečtu e-maily a v neděli večer už samozřejmě musíte zase začít, takže chce si to jenom nastavit ten režim. Musím za sebe říct, že je docela těžké udělat to tak, abyste ty koníčky, které jste měli, nějakým způsobem dál provozovali a zároveň dělali tu práci, kterou to ředitelství v sobě skýtá.

Jaký je váš oblíbený koníček?

Tak tohle se hezky spojuje s tou předchozí otázkou, protože cestování s rodinou mám na prvním místě, to je takový můj největší koníček. Rád se věnuji i některým sportům, co mi nejde, to jsou míčové hry, takže většinou dělám spíš ty vytrvalostní sporty. Rád si jdu zaběhat, pokud je čas, nějakým způsobem zalyžovat, chození, kempování, to jsou všechno věci, co mě baví. Pokud tyto možnosti nejsou, tak se rád podívám na nějaký pěkný film, rád jím, takže to mě taky baví – dát si někde dobré jídlo a rád se bavím ve společnosti, takže s tím souvisí nějaká hudba, co poslouchám, a samozřejmě potom věci, které se týkají rodiny.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

To je výborná otázka. Já bych v této chvíli řekl, že mám strašně moc oblíbených jídel. Vždycky si vzpomenu na jednu známou, která když dojí něco sladkého, tak říká: „Teď bych si dala něco kyselého.“ Až dojí něco kyselého, říká: „Teď bych si dala něco masitého.“ Když dojí něco masitého, říká: „Teď bych si dala kus ovoce.“ Takže já to mám dost podobně. Co se týče oblíbených jídel, tak pokud jsem u moře, tak mi chutnají ryby, krevety a takové věci a pokud jsem takový u nás, tak mi chutná steak, ten si dokážu tak nějak připravit i doma na grilu. Rád si zajdu třeba do restaurace, pochutnám si na hamburgeru. Mám rád v podstatě vše, co je čerstvě připravené, jednoduché a z poctivých ingrediencí.

Jaká je vaše vysněná dovolená?

Tak vysněná dovolená – to je pro mě těžká otázka, ale vzhledem k tomu, že vlastně hodně cestuji, tak čím víc cestuji, tak tím víc zjišťuji, že není žádné místo, kde bych musel nutně být. Zjišťuji, že mi je dobře všude na cestách – klidně ať je to Česká republika. Děláme každý rok tradiční přechody po horách, kde spíme pod širákem, ať už jsou to výjezdy do zahraničí, třeba k moři, kde se taky snažíme aktivně zjistit, jak tam lidé žijí, jaké jsou tam tradice atd. Máme rádi hory, takže jezdíme na hory, ať už v létě nebo v zimě, lezeme po horách, třeba loni jsme prošli Tour de Mont Blanc, což je asi 190 kilometrů s krosnami na zádech. Bylo to docela náročné, převýšení asi 1 300 metrů, za těch 10 dnů jsme to ušli. Takže tohle všechno nás

baví, rádi spíme pod širákem, takže pod stanem jsme spali třeba na Islandu. Těch dobrodružství byla spousta. Máme doma mapu světa a tam si vyškrtáváme země, ve kterých jsme byli, a musím říct, že ta velká plocha, která není vyškrtaná, tak je jasné, že se to za jeden lidský život zvládnout nedá, ale chtěli bychom toho vidět co nejvíce. Jak říkám, dobře je všude, člověk si to musí jen v hlavě nastavit, aby prostě od toho neočekával to neočekavatelné. Letos se třeba chystáme do Íránu, takže každá ta kultura je pro mě výzva.

Máte radši aktivní, nebo pasivní typ dovolené?

Tak na to už jsem asi odpověděl v předchozí otázce. Já dlouho nevydržím ležet někde na pláži a opalovat se, takže každá dovolená, na kterou jedeme, je většinou poznávací. Jak říkala jedna průvodkyně: „Cestování je řehole.“ Takže my se fakt snažíme co nejvíce dozvědět, zároveň jsme vždycky tak unavení, že jsme schopni týden prospat, protože většinou se snažíme někde chodit, třeba s krosnami na zádech, snažíme se objevovat, snažíme se cestovat s místními prostředky, jezdíme autobusem s různými lidmi a snažíme se i bydlet u domorodců. Takové ty běžné dovolené z katalogu to nejsou, vždy si vše plánujeme sami a děláme si z toho co nejvíce adrenalinové výpravy. Půjčujeme si například auta nebo různé věci, vše prozkoumáváme a vždy se těšíme, co nás na té cestě čeká a co tam zažijeme.

Máte radši léto, nebo zimu?

Když se nad tím takto zamyslím, tak vždycky jako dítě jsem se těšil na léto, ale v zimě se lyžuje, což mě velmi baví – na horách svítí sluníčko, takže si užijete i ty paprsky. Co se týče léta, tak mám rád samozřejmě koupání a možnost někde kempovat pod širákem. Řekl bych, že obě ta období jsou pro mě hezká, těším se jak na Vánoce, tak na léto na prázdniny – tam je ten bonus, že je více volna. Nemůžu říct, že by bylo jedno období jednoznačně lepší.

Co za povolání jste chtěl dělat, když jste byl malý?

Tak jako úplně malý jsem chtěl být asi kosmonautem, protože jsme doma měli maketu rakety, a to mě jako fascinovalo. Na základní škole, když jsme se bavili o budoucích povoláních, tak jsem úplně přesně nevěděl, protože to bylo takové to

období, kdy jste se museli rozhodnout, na jakou střední školu budete chodit, a nemáte úplně jasno, tak z toho důvodu jsem vlastně šel na gymnázium, protože tam můžete přemýšlet další 3 roky. Poté jsem se rozhodl, že bych chtěl být lékařem. V té době jsem se na tu danou školu nedostal, takže tento sen se mi nesplnil, ale splnil se mi další sen – chtěl jsem být i učitelem. Tam už se to potom podařilo, vystudoval jsem tedy pedagogickou fakultu a asi od roku 1999 učím.

Jaké je vaše oblíbené zvíře?

Tak vzhledem k tomu, že jsem studoval přírodopis, tak těch oblíbených zvířat je spousta. Zvířata se mi nejvíce líbí ve volné přírodě – má to takové nějaké kouzlo, je to úplně něco jiného, když se jedete podívat do zoologické zahrady a tam vidíte lenochoda na větví, anebo když ho potkáte na Kostarice v pralese, ten zážitek je prostě úplně jiný. Takže mám rád, když mají zvířata volnost a v podstatě mám rád jakoukoliv živou přírodu. Když někde jsem a je tam možnost vidět zvíře ve volné přírodě, pokud to není brloh medvěda, tak je to výzva.

Čtete rád?

Co se týče čtení, tak to je moje slabá stránka. Čtu čím dál méně, i když vím, že to není asi úplně dobře. Je pravda, že na internetu přečtu hodně věcí a článků, ale co se týče klasické knížky, tak to musím říct, že je to asi rok zpátky, kdy jsem s těžkostí dočetl nějakou knihu. Byl to Alchymista. Celkem mě to mrzí a vždy si říkám, že až budu mít klid, tak si nějakou knížku přečtu, ale poslední dobou se mi úplně nedaří k těm knížkám dostat.

Jakou věc byste si vzal jako první na opuštěný ostrov?

Manželku, ale to není věc, takže asi cokoliv, protože pouze s jednou věcí asi úplně nepřežijete. Co mě ale napadá, tak asi oheň, abych tam neumrzl.

Kdybyste vyhrál 10 000 000 Kč v loterii, co byste si za to koupil?

Pokud bych si to měl koupit pro sebe a pro svou rodinu, tak nějaké cestovní auto. Mohl by to být nějaký upravený transportér, něco, s čím by se dalo rychle přejíždět, dalo se v tom přespat a dalo by se pomocí toho poznávat něco nového.

(Markéta Procházková a Lucie Svobodová, obě 8. ročník)

KUTIL MYŠKOLÁK

Výroba broučků ve školní družině

Naši malí tvořiví žáčci si ve školní družině s radostí vyrobili z papíru a kartonu své vlastní broučky. Na začátku listopadu je společně odnesli do místního parku, kde je pečlivě schovali pod spadané listy a „uspali“ spolu s naučenou uspávací básničkou. Bylo to krásné a kouzelné odpoledne plné podzimní atmosféry.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Malí technici v akci

Od října ve škole naplno funguje Technický kroužek. Naši šikovní třetáci se v něm učí programovat LEGO roboty. S nadšením objevují, jak věci fungují, staví vlastní modely a učí se základy programování krok za krokem. Žáci tak trénují nejen logické myšlení a kreativitu, ale také zjišťují, že technika není žádná nuda! Naši malí technici dělají každý týden velké pokroky, což nás upřímně velmi těší.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

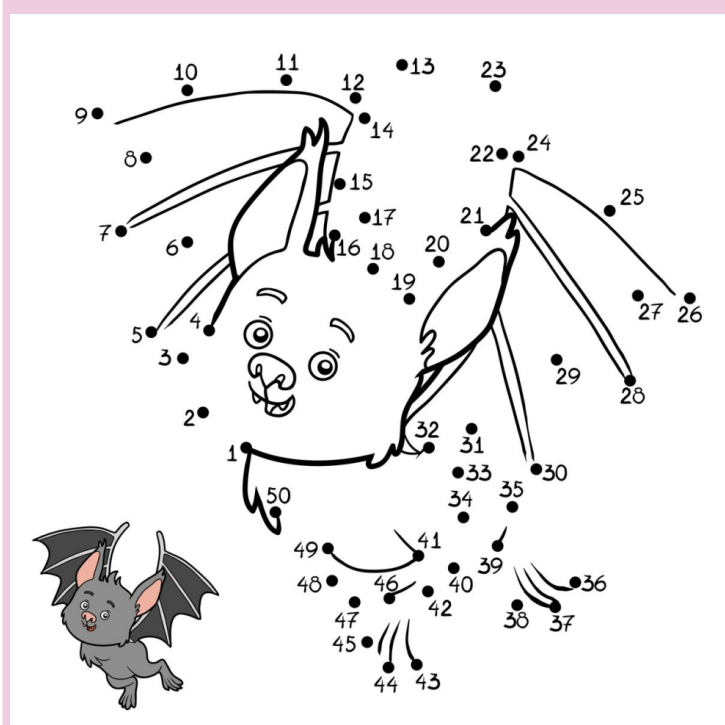
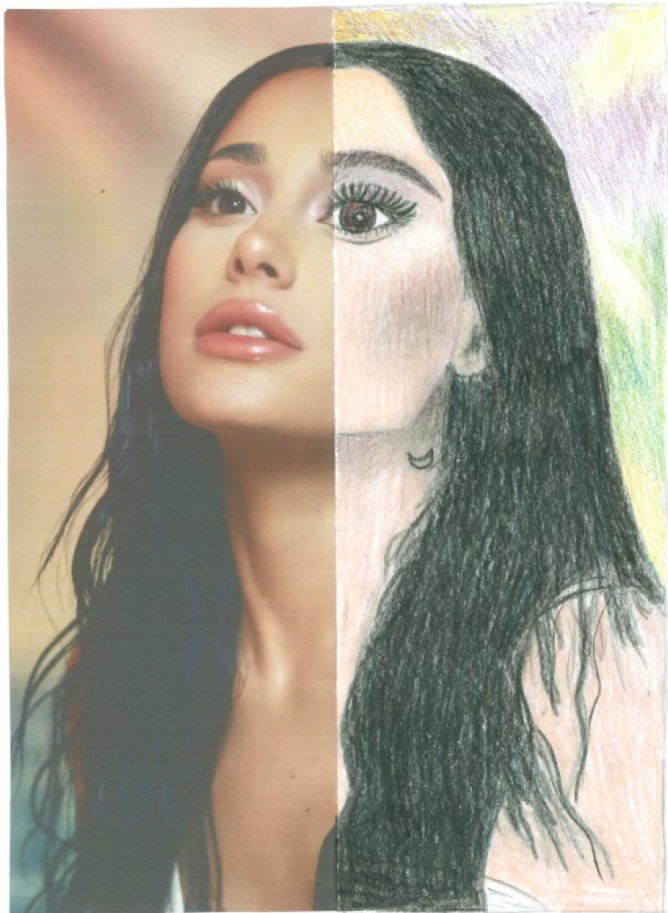

foto: Zdroj: cz.pinterest.com

foto: Zdroj: schola-ludus.cz

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Kristýna Kselíková (9. ročník)

ilustrace: Barbora Potůčková (6. ročník)

ilustrace: Sofie Pléňová (9. ročník)

ilustrace: Varvara Lukerchenko (6. ročník)

ilustrace: Kristýna Štefaňáková (7. ročník)